

си *Сава*, защото и той е участвувалъ въ това възстание като водителъ. По думитѣ на *Баба Радилца*, която знае Сливенската пѣсенъ за двамата брата, *Генчо* е умрѣлъ въ Сливенъ кждѣ 1842 г. У Гръцкия историкъ Фотино, *Генчо* е Ghencea. Споредъ него той е билъ бюлюкъ - башия (Buluc - Basa), заедно съ *Х. Юрданъ*, съ нѣкой си Македонски, полковника *Јова*, капитана *Йоргаки* и т. н. Всички тия революционери — хетеристи били подъ руска протекция (sub protectia consulatu lui Ruszescu, p. 35). Тукъ се намиратъ и подробности за движенията на *Генчо* между Крайова и Букурещъ, заедно съ капитанъ *Йоргаки* и нѣкой си *Фармаки*. (p. 45). И Фотино твърди, че той се билъ при посичането на брата си (св. 193)

Споредъ *Гордонъ* — *Цинкайзенъ*, Гвардията, на която *Сава* е билъ началникъ, въ надвечерието на възстанието, се състояла отъ 1020 души конника, отъ които 800 души били подъ личната команда на *Савата*, 120 — подъ *Делибаша Михалъ* и 100 — подъ Савовия братъ *Генчо* или *Генчъ* — *Ага (Zinkeisen) I*, 171). Дали *Делибаша Михалъ* е сжция *Х. Михайлъ*, сливенски делегатъ до Ипсиланти — не се знае, Липранди пише, че „Х. Михайло“ отъ Зимничъ се спасява въ Букурещъ при „пандуритѣ“. Възможно е, той да е влѣзалъ въ полка на съгражданина си и да се е борилъ съ Турцитѣ до разпрѣсването на възстаницитѣ, още повече, че отъ Букурещъ той се отзовава въ Австрия (*Брашовъ*).

Споредъ *Гервинусъ*, посичането на *Сава* е станало на 19-ий Августъ 1821,¹⁾ Отъ тукъ се види, че *Сава* е воювалъ съ Турцитѣ и слѣдъ разпрѣсването на Ипсилантовитѣ войски.²⁾

Относно народността на Савовия полкъ, Палаузовъ пише, че той се е състоялъ отъ българи, сърби, албанци и ромъни, а Гинчевъ твърди, че тукъ е имало все българи, по голѣмата частъ отъ които сж било отъ Тракия.³⁾ По разказитѣ на Кисимовия баща, съврѣменникъ на *Завърата*, доброволцитѣ за възстанието въ Влашко се събирали отъ Ипсиланти и *Савата*. На пѣшитѣ давали по 50 гроша, а на коннитѣ — по 100. Много българи, тогава калфи въ Русчукъ, избѣгватъ въ Влашко и се записватъ „аскеръ“ на *Сава Бин-*

¹⁾ Gervinus въ френското издание [Insurecti et régén I 209].

²⁾ Ср. Fotino, 193; Laurianu 583;

Не е чудно, щото *Савата* да е станалъ жертва на грѣцкитѣ интриги. Ср. Кисилимовъ въ Беб., X, кн. II, 89; Самъ Липранди твърди, че „Гърцитѣ сж предавали българитѣ на турцитѣ за отмщение.

³⁾ Палаузовъ 169; Въ отрядитѣ на х. Проданъ, Македонски; Ипсиланти и неговитѣ брата е имало сума българи. Ср. Regnault, 118; Prakeschosten (I, 24) и др. пишатъ, че отряда на *Йоргаки* отъ 1500 души „арнаути“, подъ което име се разбираше „Българи.“ Нека това не ни се вижда чудно, защото въ Сливенъ до скоро на чисто българскитѣ Македонци, долгери въ града, ний викахме „арнаути“.